

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 113/2025
29.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Спасић, адвокат из ..., против тужене "Електродистрибуција Србија" д.о.о. Београд, ради чинидбе, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару П 2180/24 од 08.04.2025. године за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овој парници, у седници одржаној 29.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару П 2180/24 од 08.04.2025. године за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у предмету тог суда П 2180/24.

Образложење

Тужилац је 23.04.2024. године поднео тужбу Основном суду у Зајечару којом тражи да се обавезе тужени да на катастарској парцели ... КО .., власништво тужиоца, изврши замену оштећеног и дотрајалог носећег стуба ниско напонске мреже који се налази на овој парцели са новим носећим стубом ниско напонске мреже, за које ће закачити проводнике ниско напонске мреже као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом.

Основни суд у Зајечару је актом П 2180/24 од 08.04.2025. године поднео захтев Врховном суду да одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој парници, наводећи да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Мајданпеку, будући да је пребивалиште тужиоца у Мајданпеку и да се непокретност на којој се налази предметни носећи стуб ниско напонске мреже налази у КО ..., у Општини Мајданпек.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да

одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из члана 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу произлази да поступање другог суда може бити одређено ако је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног суда, разлози изнети у захтеву Основног суда у Зајечару из којих произлази да се тражи делегација другог стварно надлежног суда, односно делегација Основног суда у Мајданпеку, не указује да би се поступак у овој парници пред другим судом лакше спровео нити постоје други оправдани разлози који би указивали да је поступање другог суда у конкретном предмету сврсисходно, а нису остварене ни претпоставке за одређивање нужне делегације у конкретном предмету.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић